

[Domov](#) > ... > [Sodni Postopki](#) > [Civilne Zadeve](#) > [Vročanje Listin: Uradni Prenos Pravnih Listin](#) > Italy

Vročanje listin: uradni prenos pravnih listin

Vsebino zagotavlja



European Judicial Network
(in civil and commercial matters)



1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Vročanje pisanj je kodificiran postopek, s katerim se fizična ali pravna oseba seznanj s pravnim pisanjem za namene, določene z zakonom.

Vročitev (*notificazione*) običajno opravi sodni izvršitelj na zaprosilo ene od strank ali sodnega organa, lahko pa jo opravi tudi odvetnik.

Če je pisanje, ki ga je treba vročiti, elektronsko pisanje in naslovnik nima certificiranega elektronskega naslova, sodni izvršitelj opravi vročitev tako, da izroči kopijo pisanja v tiskani obliki, za katero izjavi, da je soglasna z izvirnikom, in hrani elektronsko pisanje naslednji dve leti. Sodni izvršitelj na zaprosilo pošlje pisanje, vročeno z elektronskimi sredstvi, tudi na elektronski naslov, ki ga je navedel naslovnik pisanja ali njegov zastopnik, ali navedenim osebam ob plačilu ustreznih taks izroči kopijo pisanja, vročenega na računalniškem mediju, ki ga ni mogoče spreminjati (člen 137 zakonika o civilnem postopku) (*Codice di Procedura Civile*).

Preprosto vročitev (*comunicazione*) opravi sodni tajnik (*cancelliere*) v primerih, ko mora strankam in drugim osebam vročiti postopkovna pisanja v zvezi s postopkom (člen 136 zakonika o civilnem postopku).

Vročanje pisanj konkretno vključuje posredovanje pisanj v celoti enemu ali več vnaprej določenim naslovnikom, katerih splošni namen je seznanitev z njihovo vsebino, tako da se naslovniku izroči verodostojen prepis izvirnika, in sicer s sredstvi in s strani oseb, ki jih je določil zakonodajalec, ki to dejavnost, uporabljeno metodo in njen rezultat potrdijo z izjavo, ki ima privilegirano dokazno moč.

Strukturiran sklop pravil, ki urejajo postopek in izid postopka vročitve, je povezan z dejstvom, da ima taka dejavnost posebne pravne učinke. Zlasti če je bila pravilno opravljena vročitev, zakonodajalec za to vročitev določi neizpodbojno domnevo, da je naslovnik s pisanjem seznanjen, ne glede na to, ali je z njim dejansko seznanjen, kar v okoliščinah, v katerih pisanje ni bilo vročeno, nima enakih učinkov kot vročitev, razen če je bil namen pisanja dosežen.

Zato je v zvezi s tem z vidika pravne varnosti vročitev nujen in zadosten pogoj za njeno učinkovitost, ki je, natančneje, pravna seznanjenost (*legale conoscenza*) s pisanjem, ki je bilo vročeno naslovniku.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Vročitev se na splošno nanaša na pisanja, v zvezi s katerimi se zahteva pravna seznanjenost, da bi se ustvarili posebni pravni učinki: vročitev je treba opraviti za uveljavljanje nekaterih pravic (npr. preklic pooblastila, odstop terjatve, uradno obvestilo o izpolnitvi) ali za začetek ali nadaljevanje sodnega postopka (npr. sodni poziv v rednem postopku, postopku ugovora ali pritožbenem postopku) ali izvršilnega postopka.

V okviru Uredbe (EU) 2020/1784 se uradna vročitev nanaša na vsa pisanja, sodna ali izvensodna, v zvezi s civilnimi in gospodarskimi zadevami, katerih namen je dati pravni učinek pravni seznanjenosti s pisanjem.

Dokumenti z davčno, carinsko ali upravno vsebino ali dokumenti, ki se nanašajo na odgovornost države za dejanja ali opustitve dejanj pri izvajanju javne oblasti, so izključeni s področja uporabe Uredbe.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Vročitev se opravi:

- po sodnem izvršitelju (*ufficiale giudiziario*) v skladu z natančnimi pravili o ozemeljski pristojnosti (člena 106 in 107 predsedniškega odloka (*Decreto del Presidente della Repubblica*) št. 1229 z dne 15. decembra 1959). V skladu s členom 3 Uredbe (EU) 2020/1784 so sodni izvršitelji edini zastopniki, pristojni za pošiljanje in sprejem pisanj za vročitev v drugi državi članici ali iz nje,
- po odvetniku, ki ima ustrezno pooblastilo in pooblastilo sveta odvetniške zbornice (*Ordine*), pri kateri je vpisan, in ki lahko vroča po pošti v skladu z zakonom št. 890 z dne 20. novembra 1982 ali po certificirani elektronski pošti (člen 149a zakonika o civilnem postopku). Vendar lahko sodni organ ali zakon odredi, da vročitev osebno opravi sodni izvršitelj.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če navedeni naslov ni točen? Glej tudi uradno obvestilo v skladu s členom 7(2)(c) uredbe o vročanju pisanj

Organ prejemnik za Italijo posreduje zaprosilo za vročitev sodnemu izvršitelju, pristojnemu za zadevno ozemlje.

Če naslovnika ni mogoče najti na naslovu, ki ga je predložil vložnik zaprosila, sodni izvršitelj ukrepa, kot sledi:

- v zvezi z fizično osebo: poskuša pridobiti informacije od oseb, ki živijo na predloženem naslovu, ali od sosedov in lokalnega registrskega urada (*Anagrafe del Comune*) (če sta na pisanju navedena kraj in datum rojstva),
- v zvezi s pravno osebo: sodni izvršitelj pisanje vrne prosilcu, da lahko ta zaprosi za vročitev pravnemu zastopniku naslovnika. V tem primeru je treba v dokument vključiti ime pravnega zastopnika in njegovo osebno prebivališče (člen 145 zakonika o civilnem postopku).

V skladu s členom 33(1) v povezavi s členom 7 Uredbe (EU) 2020/1784 je treba opozoriti na naslednje.

Če za osebo, ki ji je treba vročiti sodno ali izvensodno pisanje, naslov v Italiji ni znan, Italija zagotovi pomoč pri ugotovitvi naslova tako, da določi UNEP pritožbenega sodišča v Rimu (*Corte di Appello di Roma*) kot organ, na katerega lahko organi za pošiljanje naslovijo zaprosilo za ugotovitev naslova osebe, ki ji je treba vročiti pisanje. Italijanski organi na lastno pobudo ne predložijo zahtev za pridobitev informacij o naslovih registru fizičnih oseb v primerih, ko naslov, naveden v zaprosilu za vročanje, ni pravilen.

Kontaktne podatke uradov UNEP na pritožbenem sodišču v Rimu so:

Viale Giulio Cesare 52, 00192 Rim

Tel. +39 06328367058-7059

Elektronski naslov: attiesteri.unep.ca.roma@giustizia.it

Certificirana elektronska pošta: attiesteri.unep.roma@giustiziacerit.it

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Naslov mora zagotoviti prosilec, ki je organ ali oseba, ta pa ga pridobi iz pisanj, ki so mu na voljo.

Pri morebitnih iskanjih je treba razlikovati med fizičnimi in pravnimi osebami.

Za naslov fizičnih oseb je treba zaprositi ustrezne lokalne urade registra prebivalstva, začevši z uradom občine, v kateri so nazadnje prebivale, ki običajno odgovori na utemeljene pisne zahtevke strank ali njihovih odvetnikov in navede, ali je treba plačati pristojbino (v Rimu je treba trenutno plačati 0,26 EUR za vsako dovoljenje) ali storiti kaj drugega (običajno je treba priložiti ovojnico z znamko in naslovom vložnika za odgovor).

Nedavno lahko odvetniki, registrirani pri odvetniški zbornici, v okviru svojih poklicnih nalog pridobijo potrdila iz registra prebivalstva neposredno na portalu ANPR (enotni nacionalni register prebivalstva) (*Anagrafe Nazionale Unica*), ki ga upravlja Ministrstvo za notranje zadeve. Potrdila se izdajo po tem, ko odvetnik potrdi njihovo uporabo za namene, povezane z opravljanjem njihove naloge, in so oproščena kolkovine.

Kar zadeva pravne osebe in družbe, so ustrezne informacije na voljo v registru družb, ki je javen in ga upravljajo pokrajinske gospodarske zbornice (*Camera di Commercio*). Dostop do njega je mogoč prek portala registroimprese.it; za to se plača pristojbina (približno 7,00 EUR). Druga možnost pa so tudi poklicna združenja in spletni ponudniki, ki naročnikom zagotovijo želene informacije.

4.3 Kakšno vrsto pomoči pri poizvedbah o naslovu iz drugih držav članic zagotavljajo organi te države članice v skladu s členom 7(1) uredbe o vročanju pisanj? Glej tudi uradno obvestilo v skladu s členom 7(1) uredbe o vročanju pisanj

Zaprosila za ugotovitev naslova samo fizičnih oseb je treba poslati UNEP v Rimu, ki je že naveden kot pristojni organ, z obrazcem B (*modulo B*), v katerem morata biti navedena kraj in datum rojstva naslovnika (točka 3.3.3).

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Vročitev se opravi:

- – po sodnem izvršitelju v skladu z natančnimi pravili ozemeljske pristojnosti (člena 106 in 107 predsedniškega odloka št. 1229 z dne 15. decembra 1959). Sodni izvršitelj je edini zastopnik, ki je na podlagi člena 3(1) in (2) Uredbe (EU) 2020/1784 pristojen za pošiljanje in sprejem pisanj za vročitev med državami članicami,
- – prek odvetnika z ustreznim pooblastilom in pooblastilom sveta odvetniške zbornice, pri kateri je vpisan, in ki lahko sprejema pisanja za vročitev od tujih prosilcev v skladu s členom 20(1) Uredbe,
- – v Italiji v skladu z zakonom št. 890 z dne 20. novembra 1982 ali s potrjeno elektronsko pošto (člen 49a zakonika o civilnem postopku). Vendar lahko sodni organ ali zakon odredi, da vročitev osebno opravi sodni izvršitelj.

V zvezi z alternativnimi metodami upoštevajte naslednje.

Neposredno vročanje

Dostava se lahko opravi tudi v kraju običajnega prebivališča naslovnika (*abituale dimora*), v njegovih pisarnah, kjer opravlja svoje poslovne dejavnosti, kjer začasno prebiva ali kjer je ustanovil glavni sedež svojih poslovnih zadev in interesov (*sede principale dei suoi affari ed interessi*) v smislu člena 43 civilnega zakonika.

Če naslovnika na navedenih krajih ni mogoče najti, se lahko kopija v zapečateni ovojnici izroči članu njegove družine ali osebi, zaposleni v njegovem domu ali pisarnah, ki ni mlajša od 14 let, očitno neprimerna ali stranka v postopku.

Kopija v zapečateni ovojnici se lahko dostavi tudi vratarju stavbe ali sosеду, ki mora pisanje podpisati; v tem primeru je treba naslovnika s priporočenim pismom brez potrdila o prejemu obvestiti o dostavi (člen 139 zakonika o civilnem postopku).

Če naslovnik običajno prebiva na trgovskem plovilu, se lahko pisanje izroči kapitanu ladje.

Člen 146 zakonika o civilnem postopku določa, da se izročitev članu aktivnega vojaškega osebja, kadar osebna vročitev ni mogoča, opravi pri državnem tožilstvu, ki pisanje pošlje poveljniku enote, ki ji pripada naslovnik.

Če vročitev na opisani način ni mogoča, ker je naslovnik takrat odsoten in so druge osebe, ki lahko prevzamejo pisanje, odsotne ali to zavrnejo, lahko sodni izvršitelj ukrepa v skladu s členom 140 zakonika o civilnem postopku in kopijo pisanja v zapečateni ovojnici deponira v mestni hiši občine, v kateri je treba opraviti vročitev.

Vročanje z uporabo poštnih storitev

Poštni uslužbenec mora poskusiti osebno izročiti ovojnico naslovniku; če je naslovnik odsoten, se ovojnica na kraju, navedenem na ovojnici, izroči družinskemu članu, ki živi z njim, tudi začasno, ali je zaposlen pri njem, če očitno ne trpi za duševno boleznijo ali ni mlajši od 14 let. Če teh oseb ni, se ovojnica lahko izroči vratarju.

Oseba, ki prejme priporočeno pismo, podpiše potrdilo o prejemu in v evidenci o dostavi na predvidenem mestu, pri čemer navede svoje razmerje z naslovnikom.

Uradna vročitev, če stalno ali začasno prebivališče ali središče interesov naslovnika niso znani

Naslovnika je treba iskati z običajno skrbnostjo in v dobri veri. Če ga ni mogoče najti, se vročitev opravi z deponiranjem kopije v mestni hiši občine zadnjega znanega stalnega prebivališča naslovnika ali v mestni hiši v njegovem kraju rojstva, če kraj stalnega prebivališča ni znan. Če je kraj rojstva prav tako neznan ali če je v tujini, se pisanje izroči državnemu tožilstvu (člen 143 zakonika o civilnem postopku).

Način vročitve, ki ga odredi sodišče

Sodišče lahko na zahtevo ali po uradni dolžnosti v posebnih okoliščinah ali zaradi nujnosti odredi načine vročanja, ki niso kodificirani postopki. Te metode se lahko izberejo svobodno, vendar morajo varovati zasebnost naslovnika in njegove pravice do obrambe (člen 151 zakonika o civilnem postopku).

Pogost primer je pooblastilo, da se ovojnica pošlje prek kurirske službe, da se zagotovi zelo hitra dostava. Drugi sistemi so zdaj zastareli.

Vročitev z javno objavo

Sodišče lahko na predlog ene od strank in po seznanitvi z mnenjem državnega tožilstva odobri tovrstno vročitev, če je naslovnikov veliko ali če jih je težko vse identificirati.

Kopija pisanja se deponira v mestni hiši občine sodišča, pred katerim poteka postopek, izvleček iz pisanja pa se objavi v uradnem listu (*Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana*). Sodišče lahko odredi tudi, da se izvleček objavi v časopisih z največjo naklado, ali uporabi druge oblike obveščanja javnosti (člen 150 zakonika o civilnem postopku).

Sodni izvršitelj mora pisanje vročiti neposredno, če je naslov v občini, v kateri je urad sodnega izvršitelja, in po pošti, če je naslov zunaj te občine (člen 107 predsedniškega odloka št. 1229/1959), razen če stranka ali organ prosilec izrecno zahteva neposredno vročitev.

Neposredna vročitev: obsega izročitev overjene kopije izvornika (člen 137 zakonika o civilnem postopku), ki jo je treba opraviti med 7. in 21. uro na delovni dan (člen 147 zakonika o civilnem postopku). Sodni izvršitelj kopijo osebno dostavi naslovniku, po možnosti na njegov domači naslov, da bi zaščitil njegovo zasebnost, sicer pa jo lahko vroči kjer koli znotraj meja svoje ozemeljske pristojnosti.

Če je fizična ali pravna oseba navedla naslov za vročanje na kraju druge osebe ali v pisarnah, je treba vročitev opraviti osebi, pooblaščen za sprejem pisanj, na kraju, navedenem v naslovu za vročanje. Taka izročitev se šteje za neposredno izročitev prejemniku (člen 141 zakonika o civilnem postopku).

Izjema od tega pravila je, da sodnih pozivov za prisilno izselitev (*citazioni per convalida di sfratto*), izvršilnih naslovov (*titoli esecutivi*) in plačilnih nalogov (*precetti di pagamento*) ni mogoče vročiti na izbranem naslovu za vročitev.

Državne uprave imajo naslov za vročanje pri Državnem pravnem uradu (*Avvocatura di Stato*).

S pošiljanjem kopije prek poštna službe kot je določeno v členu 149 zakonika o civilnem postopku in zakonu št. 890 z dne 20. novembra 1982: kopija pisanja se vstavi v posebno ovojnico za priporočeno pošto skupaj s

potrdilom o prejemu, ki sta oba zelene barve in v standardni obliki, ki omogoča njuno sledenje.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Da, elektronsko vročanje je dovoljeno v civilnih postopkih.

Italija je kot redni postopek za vročanje sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih in gospodarskih zadevah določila, da se pisanje pošlje neposredno naslovniku, ki ima certificiran elektronski naslov, ne glede na pravni ali poklicni status naslovnika.

Od različnih strank se zahteva, da svoj certificirani elektronski naslov (*posta elettronica certificata* (PEC)) javno objavijo v ustreznih registrih: delavci v pravni stroki, pravne osebe, gospodarski subjekti in javni organi.

V skladu s členom 149a zakonika o civilnem postopku sodni izvršitelj ali odvetnik stranke prosilke pošlje digitalno kopijo pisanja, podpisanega z digitalnim podpisom, na certificiran elektronski naslov naslovnika, ki je naveden v javnih imenikih ali kako drugače dostopen javnim organom.

Vročitev se šteje za veljavno od trenutka, ko ponudnik storitve elektronski dokument prenese v e-poštni nabiralnik naslovnika.

Ker je uporaba operativnega načina pošiljanja omejena na nacionalno ozemlje in je določena v postopku neposrednega pošiljanja pisanja prosilca naslovniku, se vročitev po certificirani elektronski pošti trenutno ne uporablja za čezmejno vročanje pisanj. Kar zadeva druge možne oblike elektronskega pošiljanja pisanja (faks, elektronska pošta), ki jih zakonodajalec ni določil kot običajne načine vročanja pisanja, so te posebne in kot take v skladu s členom 151 zakonika o civilnem postopku zahtevajo izrecno dovoljenje sodišča. Njihov pravni učinek, omejen na nacionalni pravni red, je dvomljiv v zvezi z dejanji s čezmejno razsežnostjo, pri katerih je pravna razmerja, ki imajo učinke zunaj nacionalnega ozemlja, mogoče urediti le v okviru in na podlagi posebnih določb, ki so regulativne narave ali določene v sporazumih ali pogodbah.

6.1 Katera vrsta elektronskega vročanja v smislu člena 19(1) uredbe o vročanju pisanj je na voljo v tej državi članici, če je treba vročitev opraviti neposredno osebi, ki ima znan naslov za vročanje v drugi državi članici?

Osrednji organ za čezmejno vročanje (*Autorità Centrale per le notifiche transfrontaliere*) ne pozna uporabe navedenega načina vročitve strankam, ki ga je mogoče, ker je neposreden, opraviti osebno v skladu z določbami člena 19(1) in Uredbe št. 910/2014.

6.2 Ali je ta država članica v skladu s členom 19(2) uredbe o vročanju pisanj določila dodatne pogoje, pod katerimi bo sprejela elektronsko vročanje po elektronski pošti iz člena 19(1)(b) navedene uredbe? Glej tudi uradno obvestilo v skladu s členom 19(2) uredbe o vročanju pisanj

Trenutno jih ni.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni

deski)?

Kar zadeva nesporedno dostavo, se lahko pisanje izroči tudi v kraju običajnega prebivališča naslovnika, v njegovih pisarnah, kjer opravlja svoje poslovne dejavnosti, kjer začasno prebiva ali kjer je ustanovil glavni sedež svojih poslovnih zadev in interesov v smislu člena 43 civilnega zakonika.

Če naslovnika na navedenih krajih ni mogoče najti, se lahko kopija v zapečateni ovojnici izroči članu njegove družine ali osebi, zaposleni v njegovem domu ali pisarnah, ki ni mlajša od 14 let ali očitno neprimerna ali nima neposrednega interesa v postopku, na katerega se nanaša vročeno pisanje, ali nasprotnega interesa v zvezi z naslovníkom.

Če takih oseb ni, se lahko kopija pisanja izroči vratarju in, če vratarja ni, sosedu, ki sprejme njeno izročitev, v obeh primerih v zapečateni ovojnici. Vrtar ali sosed mora pisanje podpisati, naslovnika pa je treba s priporočenim pismom brez potrdila o prejemu obvestiti, da je bila vročitev zanj opravljena (člen 139 zakonika o civilnem postopku).

Če naslovník običajno prebiva na trgovskem plovilu, se lahko pisanje izroči kapitanu ladje.

Člen 146 zakonika o civilnem postopku določa, da se izročitev članu aktivnega vojaškega osebja, kadar osebna vročitev ni mogoča, opravi pri državnem tožilstvu, ki pisanje pošlje poveljniku enote, ki ji pripada naslovník.

Če ene od oseb, ki lahko prevzamejo pisanje, ni mogoče najti ali zavrnejo sprejem kopije pisanja, sodni izvršitelj v skladu s členom 140 zakonika o civilnem postopku kopijo pisanja deponira v zapečateni ovojnici v mestni hiši občine, v kateri je treba opraviti vročitev, obvesti, da je bilo pisanje deponirano na vratih naslovníkovega doma, in ga o tem obvesti s priporočenim pismom s potrdilom o prejemu.

Vročanje z uporabo poštnih storitev: poštni uslužbenec mora poskusiti osebno izročiti ovojnico naslovníku; če je naslovník odsoten, se ovojnica na kraju, navedenem na ovojnici, izroči družinskemu članu, ki živi z njim, tudi začasno, ali je zaposlen pri njem, pod pogojem, da očitno ne trpi za duševno boleznijo ali ni mlajši od 14 let. Če teh oseb ni, se ovojnica lahko izroči vratarju.

Oseba, ki prejme priporočeno pismo, podpiše potrdilo o prejemu in v evidenci o dostavi na predvidenem mestu, pri čemer navede svoje razmerje z naslovníkom.

Uradna vročitev, če stalno ali začasno prebivališče ali središče interesov naslovníka niso znani

Naslovníka je treba iskati z običajno skrbnostjo in v dobri veri. Če ga ni mogoče najti, se vročitev opravi z deponiranjem kopije v mestni hiši občine zadnjega znanega stalnega prebivališča naslovníka ali v mestni hiši v njegovem kraju rojstva, če kraj stalnega prebivališča ni znan. Če je kraj rojstva prav tako neznan ali če je v tujini, se pisanje izroči državnemu tožilstvu (člen 143 zakonika o civilnem postopku).

Način vročitve, ki ga odredi sodišče

Sodišče lahko na zahtevo ali po uradni dolžnosti v posebnih okoliščinah ali zaradi nujnosti odredi načine vročanja, ki niso kodificirani postopki. Te metode se lahko izberejo svobodno, vendar morajo varovati zasebnost naslovníka in njegove pravice do obrambe (člen 151 zakonika o civilnem postopku).

Pogost primer je pooblastilo, da se ovojnica pošlje prek kurirske službe, da se zagotovi zelo hitra dostava.

Vročitev z javno objavo

Sodišče lahko na predlog ene od strank in po seznanitvi z mnenjem državnega tožilstva odobri tovrstno vročitev, če je naslovníkov veliko ali če jih je težko vse identificirati.

Kopija pisanja se deponira v mestni hiši občine sodišča, pred katerim poteka postopek, izvleček iz pisanja pa se objavi v uradnem listu. Sodišče lahko odredi tudi, da se izvleček objavi v časopisih z največjo naklado, ali uporabi druge oblike obveščanja javnosti (člen 150 zakonika o civilnem postopku).

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Vročitev z dostavo dokumenta osebam, ki niso naslovnik: če se pisanje izroči družinskemu članu naslovnika ali osebi, ki je zaposlena v njegovem domu, ali z izročitvijo vratarju ali sosedu, se vročitev opravi na dan, ko je bilo pisanje izročeno takim osebam, čeprav je naslovnik z njim dejansko seznanjen pozneje.

Vročitev pisanja na občinski mestni hiši v skladu s členom 140 zakonika o civilnem postopku: v primeru vročitve, opravljene z deponiranjem pisanja v občinski mestni hiši v smislu člena 140 zakonika o civilnem postopku, ker so formalnosti, potrebne za veljavno vročitev, številne in niso nujno izpolnjene istega dne, so posredovala sodišča, da bi podala dokončno razlago določbe. V upošteveni sodni praksi je bilo ugotovljeno, da je datum vročitve za tožečo stranko datum zadnje formalnosti, in sicer pošiljanja priporočenega pisma z obvestilom o oddaji v mestni hiši, medtem ko je za naslovnika datum izteka desetih dni, ko je bilo pismo shranjeno na poštne uradu, ali datum, ko je bila ovojnica prevzeta, če je to prej.

Vročitev po pošti: to je datum dostave pisanja, naveden na potrdilu o prejemu; če se pisanje ne prevzame, se za datum vročitve šteje datum izteka desetih dni od dneva, ko je bilo pisanje shranjeno na poštne uradu. Če je slednje še vedno nejasno, se šteje, da je bila vročitev opravljena na datum, prikazan z žigom, ki ga je na potrdilo o prejemu odtisnil poštne urad, in se vrne pošiljatelju.

Ovojnica, ki ni bila prevzeta, bo naslovniku na voljo šest mesecev, tako da se lahko kljub temu seznanijo z njeno vsebino.

Uradna vročitev, če stalno ali začasno prebivališče ali središče interesov naslovnika niso znani: za pisanje se šteje, da je bilo vročeno 20 dni po deponiranju ali dostavi državnemu tožilstvu.

Način vročitve, ki ga odredi sodišče

Datum zaključka vročitve je odvisen od uporabljenega načina vročitve.

Vročitev z javno objavo

Vročitev se šteje za veljavno, ko sodni izvršitelj v skladu s postopki, določenimi z zakonom, pri sodnem tajništvu sodišča, pri katerem je bil vložen predlog za začetek postopka, vložijo kopijo potrdila (o vročitvi) in kopije dokumentov, ki dokazujejo ukrepe, ki jih je stranka sprejela na zahtevo sodišča (objava v uradnem listu itd.).

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

V skladu s členom 140 zakonika o civilnem postopku sodni izvršitelj v odsotnosti naslovnika ali oseb, ki bi lahko prevzele pisanje v njegovi odsotnosti, vložijo kopijo pisanja v mestni hiši občine, v kateri ga je treba vročiti. Sodni izvršitelj vložijo obvestilo o oddaji v zapečateni ovojnici na vratih naslovnikovega doma in ga o tem obvesti tudi s priporočenim pismom s potrdilom o prejemu. Priporočeno pismo se izroči naslovniku ali drugim osebam, ki lahko prevzamejo ovojnico od poštne uslužbenca. V primeru njihove odsotnosti poštne uslužbenec pismo odda na poštne uradu, odgovornem za območje, in v naslovnikovem poštne nabiralniku pusti obvestilo, da ga mora prevzeti v naslednjih desetih dneh.

Kadar se vročitev opravi s poštne vročitvijo, lahko poštne uslužbenec v odsotnosti naslovnika vroči ovojnico, ki vsebuje pisanje za vročitev, eni od oseb, ki so upravičene do sprejema pisanja, nato pa naslovniku pošlje obvestilo o dostavi (*comunicazione di avvenuta consegna*, CAN) s priporočenim pismom.

Če poštne uslužbenec ne more najti naslovnika ali druge pooblaščen osebe na znanem naslovu, naslovniku s priporočeno pošto pošlje obvestilo o oddaji (*comunicazione dell'avvenuto deposito*, CAD) kopije pisanja na poštne uradu, pristojnem za območje. Obvestili CAD in CAN dopolnjujeta vročitev, poštne uslužbenec pa vpiše zaznamek, da sta bili poslani na izvirno potrdilo o prejemu ovojnice, ki vsebuje pisanje, ki ga je treba vročiti. Namen obvestil je zagotoviti, da se naslovnik dejansko seznanijo s pisanjem, in ne vplivajo na datum vročitve, ki ostane datum poteka desetdnevnega obdobja hrambe na poštne uradu ali datum prevzema, če je to prej.

Da lahko poštne uslužbenec opravi postopek vročitve po pošti, mora imeti naslovnik ustrezen nabiralnik za sprejem pošte, na katerem je navedeno ime.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnen nezakonito?

Člen 138 zakonika o civilnem postopku določa, da lahko **sodni izvršitelj** vedno opravi **vročitev** z izročitvijo kopije naslovniku osebno na njegovem domu ali, če to ni mogoče, kjer koli v okrožju sodne pisarne, ki ji je dodeljen sodni izvršitelj. Če naslovnik zavrne izročitev kopije, sodni izvršitelj navedeno dejstvo zabeleži na **potrdilo**, za vročitev pa se šteje, da je bila za opravljena osebno.

V primeru izročitve prepisa kopije osebi, ki ni naslovnik in ki lahko prevzame pisanje v njegovi odsotnosti, ter v primeru vročitve, opravljene z oddajo pisanja v občinski mestni hiši, ali vročitve, opravljene s pošto vročitvijo, se vročitev v vsakem primeru šteje za opravljeno, ko so izpolnjene zakonsko določene formalnosti, ne glede na to, ali je naslovnik pozneje zavrnil sprejem pisanja.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 18 uredbe o vročanju pisanj)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 18 uredbe o vročanju pisanj), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Poštni uslužbenec priporočeno pismo dostavi naslovniku na navedenem naslovu ali drugi ustrezni osebi, kot določa zakonodaja o dostavi priporočenih pisem: članom gospodinjstva, sostanovalcem, sodelavcem, vratarju.

Priporočena pisma, naslovljena na organizacije, pravne osebe in združenja, se dostavijo pravnemu zastopniku ali odgovornemu članu osebja. Priporočena pisma, naslovljena na organizacije, pravne osebe in združenja, se dostavijo pravnemu zastopniku ali odgovornemu članu osebja.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 18 uredbe o vročanju pisanj, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Če poštni uslužbenec ne najde nikogar, bo dokument oddal na poštnem uradu, pristojnem za območje.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Če naslovnika ni, poštni uslužbenec v njegovem poštnem nabiralniku pusti obvestilo za prevzem pisanja.

Vročitev iz tujine je mogoča z mednarodno priporočeno pošto, ki za razliko od vročitve po pošti v Italiji nima značilnosti, ki bi poštnemu zastopniku ali naslovniku omogočale, da njeno vsebino opredeli kot vročitev pisanja iz tujine v skladu s členom 18 Uredbe (EU) 2020/1784, začnši z vrsto uporabljene ovojnice, ki je zelene barve za vročitev po pošti na nacionalni ravni in tako omogoča identifikacijo vsebine. Zato se ovojnica obravnava kot katero koli drugo priporočeno pismo, ki vsebuje osebno ali poslovno korespondenco.

Mednarodno potrdilo o prejemu nima nekaterih značilnosti, ki so navedene v obvestilih o prejemu, določenih v nacionalnem pravu za zagotovitev pravilne dostave in pravice do obrambe, in ki poleg imena in datuma morebitnega deponiranja na poštnem uradu zagotavljajo koristne informacije o statusu osebe, ki prevzame ovojnico, za namene presoje pravilnega obdobja razpolaganja. Obdobje hrambe je 30 dni za mednarodno priporočeno pismo, v skladu z nacionalno zakonodajo pa le 10 dni, čeprav je ovojnica naslovniku na voljo šest mesecev, s čimer se zagotovi daljše obdobje za dejansko seznanitev s pisanjem.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Oseba, ki opravi vročitev, na vročeno kopijo in na izvirnik vpiše datum, način in kraj dostave za namene presoje pravnega postopka vročitve. Navesti mora tudi vsa opravljena iskanja, tudi v osebnih evidencah (člen 148 zakonika o civilnem postopku).

Na potrdilo o vročitvi, ki jo opravi poštna služba, morata biti navedena datum in poštni urad, ki pošilja dokument. Potrdilo o prejemu je treba vrniti pošiljatelju kot dokazilo, da je bilo pisanje vročeno.

Če poštni delavec na potrdilu o prejemu navede, da je naslovnik neznan ali da je zapustil naslov, naveden na ovojnicah, vročitev ni zaključena.

Zapisnik sodnega izvršitelja je uradni dokument in je dokaz o tem, kaj se je zgodilo v prisotnosti sodnega izvršitelja ali katere izjave so mu bile podane, razen če se ne dokaže, da je zapisnik lažen; poleg tega je dokaz *prima facie* o drugih okoliščinah, ki jih sodni izvršitelj ni osebno potrdil (npr. dejstvo, da je oseba, ki je prevzela pisanje, družinski član ali oseba, zaposlena v domu naslovnika).

Kar zadeva čezmejna uradna obvestila, se izid vročitev zabeleži na obrazcih v zvezi z uradnim obvestilom ali opustitvijo uradnega obvestila iz Uredbe (EU) 2020/1784.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Vročitev je neveljavna, če niso spoštovane formalne zahteve, določene za zagotovitev načela pravne seznanjenosti, ali če obstaja temeljna negotovost glede osebe, ki ji je vročitev opravljena, in datuma vročitve.

Neveljavnost dostave je mogoče odpraviti, če je vročitev kljub temu dosegla svoj namen, na primer, če naslovnik pride na sodišče.

Negotovost glede datuma vročitve mora biti bistvena in je ni mogoče odpraviti, če je od nje odvisen obvezen rok. Če je na izvirniku naveden drugačen datum kot na kopiji, ima prednost datum na kopiji za naslovnika, da se tako zagotovi njegova pravica do obrambe.

V skladu s sodno prakso vročitve ni in zato ničesar ni mogoče odpraviti, če pisanje sploh ni bilo vročeno ali če je bilo vročeno na kraju ali osebi, ki nista nikakor povezana z naslovnikom.

Drugi razlog za neveljavnost, ki ga ni mogoče odpraviti, je neujemanje med izvirnikom in kopijo, ki naslovniku preprečuje, da bi se branil.

11 Če naslovnik zavrne sprejem pisanja na podlagi uporabljenega jezika (člen 12 uredbe o vročanju pisanj) in če sodišče ali organ, ki odloča v sodnem postopku, po preverjanju odloči, da zavrnitev ni bila upravičena, ali obstaja posebno pravno sredstvo za izpodbijanje te odločbe?

Kadar naslovnik zavrne sprejem pisanja zaradi uporabljenega jezika (člen 12 uredbe o vročanju) in sodišče meni, da je taka zavrnitev neupravičena, se lahko za izpodbijanje ukrepov, sprejetih ob kršitvi pravice do obrambe in pravice do izjave, uporabijo pravna sredstva, ki so na splošno določena v skladu s procesnim pravom (zakonik o civilnem postopku).

12 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko? Ali obstaja razlika,

kadar je treba pisanje vročiti v skladu z nacionalnim pravom in kadar zaprosilo za vročitev izvira iz druge države članice? Glej tudi uradno obvestilo v skladu s členom 15 uredbe o vročanju pisanj v zvezi z vročitvijo pisanja iz druge države članice

V civilnih zadevah mora stranka, ki zahteva vročitev, kriti stroške, ki vključujejo dajatve, ki jih je treba plačati v državno blagajno (*erario*), ter stroške dostave in nadomestila stroškov, ki jih je treba plačati sodnemu izvršitelju za pisanja, ki se obravnavajo zunaj kraja, kjer je urad sodnega izvršitelja.

Zadeva je urejena s predsedniškim odlokom št. 115 z dne 30. maja 2002 (Prečiščeno besedilo zakona o sodnih stroških (*Testo Unico delle spese di giustizia*)).

V nekaterih vrstah postopkov, vključno z zadevami v zvezi z delovnimi razmerji in socialnim varstvom, postopki za prenehanje življenjske skupnosti in razvezo zakonske zveze ter zadevami, v katerih je oseba z nezadostnimi sredstvi upravičena do državne pravne pomoči, je stranka oproščena plačila stroškov vročitve, ki se krijejo iz državne blagajne.

Vročitev, ki se zahteva v skladu z Uredbo (EU) 2020/1784, je oproščena plačila vseh stroškov.

■ Zadnja posodobitev: 10/01/2025

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.